

Grisejagt i Sverige

19. – 22. september 2012

Onsdag den 19. september

For cirka en måned siden blev jeg af et par gode jagtkammerater, Anette og Kim, spurgt om jeg ville med dem til Sverige på jagt. Det ville jeg naturligvis meget gerne men først skulle der lige skaffes grønt lys på hjemmefronten, hvilket lykkedes. Elgskydning og diverse papirer og valuta blev ordnet, og så var jeg klar.

Dagen, hvor vi skulle af sted, kom hurtig. Vi havde aftalt at køre kl. 05.30 fra Billund. Vi fik alt mit grej læsset i bilen og Anette havde været ved bageren og købe rundstykker, som vi skulle have på vejen op. Kim skulle også lige tanke, inden vi kørte, og så gik det mod Sverige. Vi kørte over Øresundsbroen ca. kl. 9 og videre op ad motorvejen. Vi holdt kaffepause på en rasteplads, hvor vi spiste rundstykker og onsdagssnegle. Sneglene var godt nok store, så vi blev enige om at dele dem, så kunne vi få resten til kaffen på et senere tidspunkt. Vi kørte mod Jönköping og på vej op mod Linköping var vi inde og se en jagtforretning og efter at vi havde spist middagsmad kom vi til Linköping hvor vi var inde og handle lidt grønsager og mælk, herefter kørte vi de ca. 16 km ud til godset Stafsater.

Vi ankom lidt efter kl. 15 efter 728 km. til godset. Godsets ejer, Johan, tog imod os, og vi var med nede i kælderen, hvor der var en del rigtig flotte opsatser og geværer fra kronhjort og dådyr. Vi fik udleveret kort over området og blev kørt en tur rundt i området, herefter kørte vi ned til huset, hvor vi skulle bo. Det ligger ned til en rigtig stor sø, hvor vi måtte fiske, hvis vi havde lyst. Det var det rene luksushus - varmt og koldt vand med bad og toilet, elkøkken i køkkenet og masser af plads.

Vi pakkede ud og indrettede os, drak kaffe og spise resten af sneglene fra i morges. Efter lidt snak og afslapning spiste vi aftensmad - en gryderet af rådyrbov, som Anette havde lavet hjemmefra. Det smagte rigtig god, og så var der oven i købet nok til næste dag også – dejligt.

Det var nu blevet tid til at krybe i noget varmere tøj og starte jagten. Vi havde lov til at skyde vildsvin, men ikke so, kronhind og dådyrkalv. Den aften så jeg ikke andet end to harer, de skulle selvfølgelig lige pløje der, hvor jeg havde valgt at være. Kim så dåvildt og en masse sorte får, så der skulle passes meget på! Omme ved Anette havde der været helt levende ude foran hende, hun skød til en lille Weber-gris som hun kaldte den. Da hun havde skudt, fór der grise ud til alle sider, så det var ikke til at se, hvor den løb hen. Der blev sendt bud efter en hundemand, men vi fandt den ikke selv om vi ledte i 2,5 time med tre hunde. Der var ellers masser af blod, kød og benstumper, men det hjalp ikke, Johan og hundeføreren blev enige om, at det var et ben, der var skudt over. Klokkeren var blevet 00.15 og Johan spurgte så, om vi ville med ud at køre en tur rundt i området og se efter svin og dådyr med lys. Det ville vi gerne - det vrirmede med vildsvin og mange dådyr i området. Vi kørte rundt i en times tid, og klokken var efterhånden blevet 01.30, så vi ville gerne hjem til hytten. Efter en kop kaffe og en whisky skyndte vi os i seng for vi skulle op igen kl. 4...

Torsdag den 20. september

Føj, hvor var det tidligt, da uret ringede! Men vi stod op, spiste lidt morgenmad og gik så ud på post. Anette gik op til det sted, hvor hun var i aftes. Kim gik længere ned ved staldbygningerne, for han ville ikke ud til alle de får igen. Jeg gik op i nærheden af det sted, hvor jeg var i aftes.

Kim kaldte mig over radioen og mente, at nu var det kaffetid, solen var lige ved at stå op og klokken var 6.30. Kim havde set flere svin, Anette havde set flere familier og tre enlige store, som hun ikke kunne se, hvad var. Jeg havde set en hare og en stor dåhjort ovre på den anden side af engen, hvor den gik og var meget urolig inden den forsvandt op i skoven.

Vi fik lavet noget morgenmad bestående af æg og bacon, ost og marmelade, rugbrød og franskbrød, kaffe og en høkersnaps til. Herefter sov vi et par timer, og så var vi nogenlunde friske igen. Vi satte os nede på bådebroen og nød det dejlig solskin, selv om det var lidt køligt. Vi var også rundt for at se, om vi skulle placere os på en anden måde. Derefter kørte vi ind til Linkøping for at tanke bilen og så var det næsten tid til middagsmad. Vi blev enige om at tage rugbrød og så gemme den varme mad til i aften. Eftermiddagen gik med kaffe og snak.

Senere gik Anette i gang med at lave aftensmad, vi skulle have kartofler og flæskesteg, som hun har haft med hjemmefra. Flæskesteg med sprød svær, salat kartofler og brun sovs og rødvin til – det var det rene svir! Efter opvasken skal vi nu ud på post igen. Anette vil til samme tårn som sidst, Kim vil på modsat side ned bag ved staldbygningerne, og jeg går op hvor jeg også var sidst. Han pløjede også i aften, sjovt nok, at han skal pløje om aftenen og ikke om dagen. Kim kaldte op, at jeg skulle gå med ham ned bag ved stalden, hvor jeg gik til venstre og Kim til højre ned mod noget eng og vandhuller.

Der gik rigtig mange dådyr på markerne både oppe ved Anette og på begge sider af vejen, hvor vi gik for at komme på post. Kim gik over til nogle klipper med store træer, som vi kaldte klippeøer, og da jeg var kommet på plads bag en af klippeøerne, var alle dådyr væk, men der gik ikke lang tid før de begyndte at komme frem igen. Der kom tre ud oppe ved skoven og gik skråt ned over marken. Da solen var gået ned, og det begyndte at blive mørkt, så jeg en hare og lidt efter kom der en grævling luskende i plovfuren lige forbi mig på en halv meter afstand. Jeg ville have taget et billede af den men nåede det ikke. Jeg så rund i kikkerten og så to grise oppe ved skovkanten, som trak samme vej som dådyrene, men de var alt for langt ude.

Så lød der et skud ovre fra Kim. Så blev det helt stille og pludselig kom et svin susende ned over marken mod søen. Jeg ventede lidt og gik så over til ham, da han kom slæbende med en gris nede fra enden af marken. Jeg ønskede tillykke med grisen, og vi fik den slæbt op til vejen, hvor

Anette ville komme med bilen. Mens vi ventede på hende og stod og snakkede, sagde det øf, øf ude på marken, hvor jeg lige var kommet fra. Vi gik lidt af vejen og så to grise stå ved siden af hinanden, så man ikke kunne skyde. Lidt efter gik den mindste et par skridt frem så hoved og hals var fri og jeg kunne skyde den på halsen. Den væltede lige om på siden i knaldet, så nu havde vi to. Klokken var ca. 21.30, Kim fik sin ca. kl. 21.00. Vi fik dem læsset i bilen og kørte hjem til slagteriet, som de har på godset. Kims gris vejede 31 kg og min vejede 45 kg. Nu skulle skindet trækkes af og dyrene skulle

brækkes, men det går nemt, når der er hejseværk, man kan hænge dem op i. Johan kom og hjalp os. Han kom lige fra et andet slagteri, hvor han havde ordnet to dådyr spidshjorte. Jeg nævnte for ham, at jeg havde fundet ud af, hvorfor vi ikke kunne finde Anettes gris aftenen før. Han kiggede lidt mærkelig på mig, men jeg fortalte ham, at hun havde skudt den med en 9.3, så den var puf væk sprængt i atomer. Han grinede, og vi blev færdige og Johan fik begge grise ført til protokols. Hjemme i huset fik vi kaffe og whisky og skyndte os i seng. Klokken var 24 og vi skulle igen op kl. 4.

Fredag den 21. september

Vi stod op kl. 04.00 igen og efter morgenmad og en kop kaffe gik vi på post igen. Anette gik op hvor hun har været de andre gange, Kim gik ud, hvor han var i aftes og jeg gik op på marken lige bag godset. Da jeg gik tilbage kl. 07.30 havde jeg kun set en hare, Anette havde ikke set noget, så hun gik over til Kim og de fulgte ad hjem. De gik forbi en indhegning, hvor der gik to rådyr, som hurtigt forsvandt. Lidt efter blev der uro inde i sivene, og de troede, at det var rådyrene igen, så de var klar til at tage billeder. Men det var et vildsvin, som de havde inde på fem meters afstand.

Jeg begyndte at lave morgenmad, stegte bacon og æg og fik varmet vand til kaffe. Anette og Kim kom, og vi sad og nød maden med en hokersnaps til og snakkede om morgenens oplevelser.

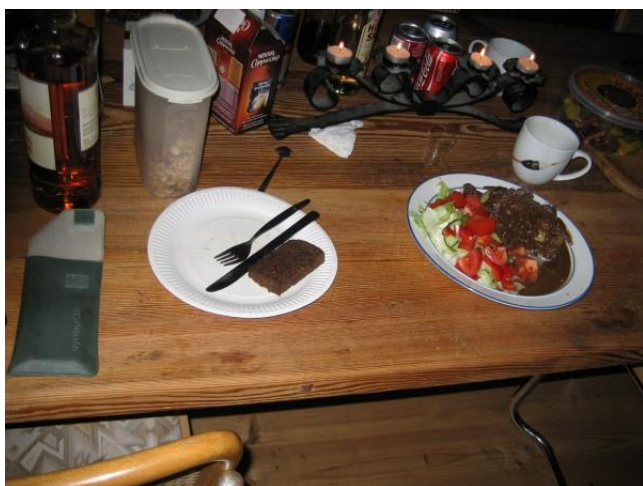
Det var nu ved at være tid til, at vi skulle pakke sammen og køre til et andet hus 48 km væk. Stedet heder Långserum og ligger længere oppe. Huset som vi boede i var lejet ud til en overnatning, så vi

skulle tilbage igen næste dag, hvis der ikke skete det helt vilde. Det var noget med, at Johans far Robert skulle have 50 gæster til krebs om aftenen. Robert kørte med os op til huset, hvor vi fik fyret op, så vi kunne få lidt varme. Huset var lidt indelukket, da det havde stået tomt i længere tid.

Da vi havde tændt op, kørte han os en tur rundt i de knap 2.000 ha skov, så der var masser af plads at røre sig på. Vi kørte rundt i ca. to timer og sikke en natur! Vi så også en del dåvildt og rådyr, her måtte vi skyde råbuk, seksender, vildsvin og dåhjort. Efter rundturen kørte Robert hjem, og vi fik læsset af igen og indrettet os. Her var der ikke el og vand, og toilettet var et lille skur til brændsel og das ved siden af, men ellers et helt nyt hus. Vi varmede vand over gasbluset og gjorde klar til at spise frokost. Mens vi sad og spiste, sagde Kim, at der gik et rådyr dernede i kanten. Det var en rå med to lam og dyrene gik lidt frem og tilbage omkring huset.

Aftensmaden var resten af den gryderet, som Anette havde haft med hjemmefra. Den aften fik vi rødvin til maden og hyggede os med kaffe og en enkelt whisky, for vi kunne se, at vi ikke ville komme på jagt den aften, da regnen stod ned i stænger.

Lørdag den 22. september

Uret ringede kl. 04.00. Kim var lige ude og kigge, men det regnede stadig, så vi sov videre og ville så se, hvordan det så ud kl. 05.00. Her var det stadig det samme og også kl. 06.00, så vi sov til ca. kl. 08.00. Vi stod op friske og udhvilede, spiste morgenmad og sad og hyggede et par timer. Så mente

Kim, at vi skulle med ud og se efter dyr, så vi gik om til udsigtsposten, hvor vi så flere rådyr og dådyr rundt i området, en rigtig flot udsigt ud over et stort område oppe fra klippeudsigten. Anette tjekkede lige vejrudsigten for at se, hvordan det ville blive i aften og i morgen tidlig. Udsigten var ikke god, men det kunne jo være, at vejret var bedre, når vi kom tilbage til godset, så vi kørte tilbage og spiste middagsmad, pakkede bilen og gjorde rent.

På turen tilbage snakkede vi om, at vi ville køre hjemad, hvis det ville forsætte med at regne så kraftigt. Anette havde luftet tanken i går, og som hun sagde, så var der jo ikke noget ved at betale 700 sv. kr. for at sidde og kigge i huset, dem kunne vi lige så godt spare. Tilbage ved godset regnede det stadig, så Anette så lige vejrudsigten på nettet og den sagde regn resten af dagen og også søndag, så vi blev enige om at køre hjem.

Kim skulle lige have parteret og pakket grisen, som han havde skudt. Der var 15 kg kød. Han skulle også aflevere kort over skoven og nøgler til huset til Robert. Nu manglede vi bare at afregne med Johan. Han og nogle venner var nede ved søen og skyde lerduer. De havde kastemaskinen bag på en ATV, så vi gik ned for at se, om de kunne ramme. Vi fik afregnet for tre dage á 700 sv. kr. og 500 for grisen, så det blev 2.600 sv. kr. for mig. Anette og Kim skulle også afregne for køb af gris, 35 sv. kr. pr. kg.

Der blev sagt farvel og tak for denne gang og på gensyn næste år i august. Vi kørte derfra ca. kl. 18.00 og havde nu 7 timer foran os, kun afbrudt af aftensmad og tissepauser. Aftensmaden fik vi ved 20-tiden, det første sted, vi var inde og tanke, var køkkenet allerede lukket, så vi kørte til næste rasteplass, hvor vi fik en god bøf burger og pomfritter med cola. Kl. 22 kørte vi over Øresundsbroen og ca. kl. 01 var vi i Billund, hvor jeg blev sat af med alt mit grej. Der blev sagt godnat og tak for en dejlig tur.

Til sidst en stor tak til Anette og Kim, fordi de ville have mig med samt en oplevelsesrig tur.

